

F. t. l. vedr. social pension og andre love

den pågældende derimod i varetægtsfængsel eller til afsoning m.v., kan der først igen udbetales fleksydelse, når frihedsberøvelsen er ophørt.

Det foreslås i § 22, stk. 6, at fleksydelse, der ikke er udbetalt som følge af, at fleksydelsesmodtageren har været frihedsberøvet på grund af varetægtsfængsel eller har unddraget sig strafforfølgning, efterbetales, hvis en strafforfølgning ikke efterfølges af en domfældelse. Fleksydelsen bliver således kun efterbetalt, hvis den pågældende frifindes, eller hvis straffesagen bortfalder af andre grunde. Dør personen, inden der er afsagt dom i straffesagen, sker der dog ikke efterbetaling til boet efter afdøde.

Efter § 22, stk. 7, skal kriminalforsorgen underrette Arbejdsdirektoratet, der har ansvaret for udbetaling af fleksydelse, hvis en fleksydelsesmodtager frihedsberøves ved strafsoning mv. eller indsættes i varetægtsfængsel. Endelig foreslås i § 22, stk. 8, at politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Arbejdsdirektoratet, når disse myndigheder får formodning om, at en person, der undrager sig frihedsberøvelse her i landet som følge af et strafbart forhold, samtidig modtager fleksydelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Efter gældende ret kan der ikke ydes dagpenge til personer, som på grund af frihedsberøvelse, varetægtsfængsling, fængsel eller anden foranstaltning, der træder i stedet for straf, ikke har arbejde på det almindelige arbejdsmarked. Dette fremgår ikke direkte af lovens ordlyd, men er en fortolkning af uarbejdsdygtighedsbegrebet, jf. § 5 i lov om dagpenge ved sygdom og fødsel. Dog kan en lønmodtager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der udfører arbejde på det almindelige arbejdsmarked med tilladelse fra kriminalforsorgen, opnå ret til dagpenge, forudsat at de almindelige betingelser for retten til dagpenge er opfyldt.

Personer, der er omfattet af kriminalforsorgens arbejdstilbud, er ikke omfattet af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 1, præciserer, at dagpengemodtagere, der efter en domstols- eller administrativ afgørelse er frihedsberøvet som følge af et strafbart forhold, mister retten til dagpenge.

Når frihedsberøvelsen ophører, skal kommunen foretage en ny vurdering af, om betingelserne for udbetaling af dagpenge er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 2, er med en redaktionel ændring en gengivelse af den gældende § 36 om underretning fra kriminalforsorgen til kommunen, når en dagpengemodtager undergives straffafsoning eller andre frihedsberøvende foranstaltninger, herunder varetægtsfængsling.

Til nr. 2

En person, der undrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, kan efter gældende ret få udbetalt sygedagpenge eller barseldagpenge.

Den foreslåede bestemmelse i § 36 a, stk. 1 og 2, giver kommunen hjemmel til at standse udbetalingen af dagpenge, såfremt en person undrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger. Det er både retten til dagpenge fra arbejdsgiveren og retten til dagpenge fra kommunen, der ophører.

Dagpengeudbetalingen ophører fra undragelses-tidspunktet.

Endvidere foreslås det i § 36 a, stk. 3, at kriminalforsorgen skal underrette kommunen, hvis en dagpengemodtager undrager sig varetægtsfængsling mv. eller straffuldbyrdelse. Der henvises til de almindelige bemærkninger herom.

Endelig foreslås det i § 36 b, at dagpenge, der ikke er udbetalt i en periode, hvor personen var frihedsberøvet på grund af varetægtsfængsling eller unddrog sig strafforfølgning, kan efterbetales, hvis en strafforfølgning ikke efterfølges af domfældelse. Hvis dagpengemodtageren dør, inden der er afsagt dom i straffesagen, kan der ifølge forslaget ikke ske efterbetaling til afdødes bo.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1

Efter § 10 i lov om aktiv socialpolitik skal kommunen løbende følge sager efter loven for at sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er opfyldt.

Det foreslås, at der indsættes generelle bestemmelser direkte i loven om pligt for politiet og kriminalforsorgen til at underrette kommunen, hvis en person, der modtager ydelser efter lovens kapitler 4, 6 eller 7, er frihedsberøvet eller undrager sig frihedsberøvelse.

For så vidt angår kontanthjælp, er det i medfør af lovens § 29, nr. 2, allerede administrativt fastsat i bekendtgørelse nr. 559 af 21. juni 2000, at kriminalforsorgen har pligt til at underrette kommunen, hvis kriminalforsorgen ved, at en frihedsberøvet person modtager kontanthjælp.